

De honestate mulierū

E mo dicat

fratres q̄ r̄p̄ibz nostris
martyz certamia eē nō
possint. Habet enī par
martyres suos. naz sic
dicim⁹ frequēter iracū
diā mitigare. libidinez
fugere. iusticiā custodire. cupiditatē prē
nere. ps magna est martyriū. Lōrēnenda
nāqz ē cupiditas: q̄ q̄dē velut ignis q̄n/
to apli⁹ accipit: tāto ampli⁹ req̄rit. Ira
cūdia s̄o est mitigāda: q̄ pri⁹ nocturn⁹ no
cet q̄ nocēdis. Qz autē libidinez fugiēdas
esse dicim⁹ ap̄lo doctore euidenter didici
mus: qz cū oibz virijs resistendū esse p̄
dixerat: p̄tra libidinez non dixit resistere.
sed ait. fugite fornicationez: ac si diceret.
reliqs virijs deo adiunāte debem⁹ in p̄
senti resistere: libidinez vero fugiendo su
perare. Sic ⁊ in scriptur⁹ alibi legimus
Noli atredere in facie virginis ne scādali
zer te vult⁹ eius. Naz ⁊ beat⁹ ioseph: vt
impudicā dñam possit euadere: palliuz
quo app̄hensus erat reliq̄ ⁊ fugit. Con
tra libidinis impetū app̄rehende fugaz
si vis obtinere victoria. Hec sit tibi vere
cundū fugere: si castitatis palmā deside
ras obtinere. Videte fratres quōd ab oi
bus christianis: p̄cipue t̄m a monachis
seu clericis indigna ⁊ inhonestā familiari
tas fugiēda est: qz sine vlla dubitātiōe q̄
familiaritatē mulierū nō vult fugere: cito
dabit in ruinā. Sz forte negligens q̄sqz
⁊ min⁹ de anie sue salute sollicit⁹ r̄ndere
dicit. Ecce ego ⁊ familiaritatem habeo
mulierū extraneaz. ⁊ tamē arma castitatis
custodio. Infelix est ⁊ nimīū piculosa p̄
sumptio. Multi enī se putāt vincere cū
victi sunt. Sed adhuc addet aliqz ⁊ di
cet. Ego inter extraneas mulieres habi
to: ⁊ p̄rinentiā seruo: ⁊ volo h̄re qd̄ vin
cam. Quid est volo h̄re qd̄ vincas: nisi h̄
volo h̄re q̄ peream? Sz ego inq̄r libidi
nis impetū tanq̄ aduersariū meū retine
re volo. Uide ergo ne p̄tra te incipiat ca
p̄ritas ip̄a p̄ualere: ⁊ vno purabas ob
tinere triūphuz inde eternū incurras op
probriū. Inter om̄ia enī christianoz cer
samina sola dura sunt plūa castitatis: vbi

quotidiana pugna ⁊ rara victoria. Bra
uem nāqz castitas sortita est inimicū
cui q̄ridie resistitur: ⁊ semp̄ timef. ⁊ id̄ si
cut dictū est: nemo se falsa securitate deci
piat. vt de suis virijs piculose p̄sumariz
audiat aplm clamantē: fugite fornicatio
ne. Dauid ei ille sanctissim⁹ in mille pas
sionibz pressus vidit mulierē nudā et ad
amauit eā: ⁊ statim homicidiuz simul fer
cit ⁊ adulteriū. Et q̄ cū mulieribz habi
tantes putant se castitas obtinere trium
phum: ignozāt se apud deū dupliciter
os existerē: dū seipos in periculū mittūt
⁊ alijs exemplū puerse familiaritatis ostē
dunt. Quāti enī p̄ illozū inhonestā fami
liaritatē castitatis decore p̄diderūt. Il
lozū anie que pereūt ab illis in die iudi
cij req̄rende sunt: qui illis exemplū p̄di
tionis oñdunt. Et ideo fratres p̄tra mo
riferā blandimēta: ⁊ p̄tra adiutores dia
boli: q̄ familiaritatē suspectā habere nō
metuūt: nec erubescūt: ne nos suo exem
plo decipiāt: dei adiutoriz implozem⁹:
vt de laqueo venantium nos liberare di
gnetur. scientes q̄ in his om̄ibz q̄ sup̄ra
dicim⁹ bonis ⁊ castis q̄ridiana non de
sunt martyria. Om̄ibus christianis mar
tyria deesse nō p̄nt. Sicut castitas: veri
tas ⁊ iusticia christi est: sic ille q̄ eis infi
diatur p̄secutor christi est. Ille s̄o q̄ ca
stitatem: veritatē ⁊ iusticiā in fratribz su
is defendere: in alijs ⁊ in seipso custodire
voluerit: martyr erit. Et id̄ qui hec tota
f̄tute animi diligit: ⁊ vt aliū diligat ⁊ b̄if
simul ⁊ exemplis oñdit: ⁊ vdicunqz veri
tas vel iusticia vel castitas laborat: q̄n
tum p̄ualer se etiā vltro ingerit: ⁊ fm̄ vi
res suas defendere p̄tendit: nō vnam sed
plures coronas dño remunerāte p̄cipiet.
Et vt hec obtinere mereamur: cū dei ad
iutorio: nō solū extraneaz mulieruz: sed
etiā ancillarū nostraz ⁊ quozūcūqz vici
nozū aut filie aut ancille vnusq̄sqz nostrz
collocutionē vitare p̄cauet. Quia quāto
vilior est illaz p̄ditio: tanto ruinā facili
or. De tali re admonet salomon om̄s di
cens. Nunq̄d alligabit aliqz ignē ī sinu
suo: ⁊ vestimēta eius non cōburent: aut
quis ambulabit sup̄ prunas: et plāte ei⁹
nō cōburent. Et illud. Preciū meretricis